

Sygn. akt VIII Gz 64/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer (spr.)

SSO Wiesław Łukaszewski

SSO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko (...) w I.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia zawartego w pkt. III wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 11 grudnia 2014 r. sygn. akt VIII GC 395/14

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 150.00 zł. (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt III wyroku z dnia 11 grudnia 2014 r., sygn. akt VIII GC 395/14, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2.981,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu Sąd I instancji podał, że o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 kpc stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, wedle której strona przegrywając zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw, za przegrywającą zaś uważa się pozwanego, który w toku procesu zaspokoił częściowo dochodzone roszczenie. Sąd Rejonowy w wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 31.148,58 zł. i umorzył postępowanie w pozostałej części wskutek cofnięcia pozwu przez powoda. Sąd uznał pozwanego za stronę, która przegrała proces

w świetle art. 98 § 1 kpc. Na należne powodowi koszty składała się uiszczona opłata sądowa od pozwu – 564 zł oraz kwota 2417 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika powoda.

Zażalenie od powyższego postanowienia dotyczącego kosztów postępowania wniósł pozwany, który żądał jego zmiany poprzez proporcjonalne rozliczenie kosztów procesu.

Skarżący zarzucił naruszenie przepisu art. 101 kpc poprzez błędne rozliczenie kosztów procesu i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda pełnych kosztów w sytuacji gdy, sprawa została wygrana powoda jedynie 2/3.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że spełnienie świadczenia przez pozwanego po wniesieniu pozwu jest traktowane w zakresie kosztów procesu jak przegranie postępowania, jeśli pozew dotyczył wymagalnej w chwili jego złożenia należności. W rozpoznawanej sprawie, ze względu na upływ terminu do zapłaty należności określonych w fakturach i w wystosowanym do pozwanego wezwaniu do zapłaty, także w ocenie Sądu Okręgowego za stronę przegrywającą należało uznać pozwanego.

Zarówno w orzecnictwie (por. orz. SN z 21 lipca 1951 r., C 593/51, OSN 1952, nr 2, poz. 49, post. SN z 6 listopada 1984 r., IV CZ 196/84, nie publ., post. SA w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003 r., sygn. akt I ACz 6/03, OSA 2003/9/40), jak i w doktrynie (zob. P. Telenga, Komentarz do art. 203 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U.64.43.296), [w:] A. Jakubecki (red.), J. Bodio, T. Demendecki, O. Marcewicz, P. Telenga, M.P. Wójcik, Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz, Zakamycze, 2005, wyd. II) utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym spełnienie świadczenia w trakcie procesu skutkuje uznaniem pozwanego za przegrywającego sprawę.

Decydujące jest określenie przez Sąd, czy zaspokojone roszczenie powoda było wymagalne w chwili wytoczenia powództwa. W przedmiotowej sprawie tak właśnie było, skoro wytoczenie powództwa miało miejsce 30 lipca 2013 r. – karta 2 akt a dokonanie zapłaty części dochodzonej nastąpiło dopiero 4 kwietnia 2014 r.

Obowiązek orzeczenia o kosztach postępowania w orzeczeniu kończącym sprawę wynika z przepisu art. 108 § 1 kpc. W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie nie zachodziła podstawa do uznania, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia sprawy w rozumieniu art. 101 kpc ani też żadne szczególne okoliczności pozwalające na nieobciążanie strony przegrywającej kosztami stosownie do art. 102 kpc, czy też na uznanie, że postępowanie powoda było oczywiście niewłaściwe w rozumieniu art. 103 § 1 kpc. Pozwany wielokrotnie składał oświadczenia o spłacie zadłużenia i do dnia złożenia pozwu dokonał jedynie częściowej spłaty zadłużenia. Powód w chwili wniesienia pozwu nie miał podstaw do przyjęcia, że należność zostanie wkrótce uregulowana. Tym samym zastosowanie w tym przypadku miała wyłącznie powołana przez Sąd Rejonowy zasada odpowiedzialności za wynik postępowania z przepisu art. 98 § 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze zażalenie należało oddalić w oparciu o przepis art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.